

NAŠA ISKUSTVA U TERAPIJSKOM MONITORINGU LEKOVA

*Jasmina R Milovanović, Slobodan M Janković
Katedra za farmakologiju i toksikologiju
Medicinski fakultet, Kragujevac*

SAŽETAK

Pod terapijskim monitoringom lekova se, u najopštijem smislu, podrazumeva određivanje koncentracije leka i/ili njegovih metabolita u biološkom materijalu. Krajnji cilj njegove primene u kliničkoj praksi jeste sprovođenje racionalne terapije, odnosno, uspostavljanje pravilnog režima doziranja kod pacijenata, kao i smanjenje i/ili izbegavanje neželjenih dejstava lekova. Kod nas se najčešće koristi za praćenje antiepileptičkih lekova, među kojima karbamazepin ima široku primenu u lečenju epilepsije.

Cilj ovog rada jeste da se pokaže uloga terapijskog monitoringa u kliničkoj praksi sa posebnim osvrtom na praćenje koncentracije karbamazepina.

Trogodišnje iskustvo (od 2002-2005) u praćenju koncentracije karbamazepina u našoj kliničkoj praksi, pokazalo je da je najveći broj pacijenata (85,32%) na monoterapiji ovim lekom. Izmerene prosečne koncentracije karbamazepina pokazuju, da je kod 86,02% pacijenata koji su na monoterapiji i kod 87,5% pacijenata na politerapiji, uspostavljen pravilan režim doziranja. Ipak, to ne može garantovati oslobađanje od napada svim pacijentima. Da bi se postigla bolja kontrola napada bolesnika sa epilepsijom neophodno je individualizovanje doznog režima.

***Ključne reči:** terapijski monitoring lekova, karbamazepin*